

Ұлагатты ұстаз өтті өмірден...

Ол үстаз еди. Жай үстаз
емес, үстаздардың үста-
зы еди. Ел алдындағы аза-
маттық парызын өтеген,
өзінің қадр - қасиетімен
ерте танылған, көп ішін-
де аға болып алдында
жүретін, орынды жерде
шешен сейлейтін, шын
мәнінде біртуа азамат-
тар барышылық еди.

Ұллардың бірі: «халқының қамын ойлаған, еңбек еткен кісінің жалғызы өзі - кішігірім мемлекет», - деп дана-лық ой қорытқан. Елжүрт ерекше сыйласап, атақ беріп құрметтеген адамдар да аз емес. Өмірде сүйікті қасібінен қол үзбей, жемісті еңбек еткен ұлататты жандардың ісіне қарап, кейір үрпақ бой түзеген екен. Әбрің адамының тұған жері ата - жұртты бәрі-

мен білім егіз үгым. Тәрбие
табасынан басталады, еке-
нің мектепте жалғасын та-
нуып, есімдері елге мәшінур
ұстаздар осы мектепте
жүйелі шараларға білім береді.
Бар ғұмырын білім беру са-
ласына арнаған Жармуқан
Әділбекулы 1979-1984
жылдары ІІ. Алтынсарин
атындағы Арқалық мем-
лекеттік педагогикалық
институтының физи-
ка-математика маман-
дығы бойынша тәмамдап,
осыған дейін жұмыс жасап
келген ауылшарашылық
саласынан ұстаздыққа
туысуга біржола ден қой-
ды. Сөйтіп, педагогикалық жолын 1984-1985 ж.ж.
Арқалық ауданы Ақбулақ
орта мектебінде өз маман-
дығы бойынша мұғалім
 болып бастап, ісіне мығым
 болып атасынан 1989-1994 жылда-
ры аталған мектепте ди-
ректор болып жемісті ең-
бек етті. Кейін 1994-1996
жылдары Торғай облысы
мұғалімдерінің облыстық
білім жөніліру институ-

нінда әдіскер және об-
лыстық білім басқарма-
нда маман, 1996-1998
жылдары Арқалық қа-
лық №7 орта мектепе-
физика-технология
нінің мұғалімі, 1998-
2006 жылдары Ш. Уәли-
нов атындағы №10 орта
мектепте директордың
у- тәрбие жұмыстары
ніндегі орынбасары,
2006-2016 ж.ж. Арқалық
ласы әкімдігінің білім
лімінде әдіскер қыз-
меттін атқарды. 2016 жыл-
ын бастап Родина орта
мектебінің директоры бо-
лыш, 2020 жылы зейнет-
пілкік шығып еді.

Қатал тағдыр арамызын аялу досымыз және аның, ұзақ жылдар меккептерде ұлағатты ұстаз, етегел басшылық қызын атқарған Жармұқан ілбекұлын алып кетті. Қандай қызметте де өз не адап болды. Жас үркіткіштің тәрбиелеуде үлкен жырлық танытып, өз күмында, ел-жұрттында оғары абырай - беделге болды. Жармұқан ағашын жаратылысынан көп жилемейтін, көпіріп көп жилемейтіндерді жақтырыттын жан еді. Үндемейтіріп, анық басып, біраз іт тындыратын істің адабы болатын. Шындығында ол барлық жағынан тез таза адам болды. Жан жақына жақсылығын сәй жүрді. Ең алдымен өзі оқыған, қызмет еткін Арқалық қаласын адап шіле білді, жұрты ушин аямай қызмет жасады. Ешкімді алалаған оқ. Оның бойында екпе

жаралған азamat еді. Сіне мейлінше жауапші-лікпен қарап, қағындағы қызметтес маттарына жұмыс базында жағдай жасайрып, сыйлайылықпен келген курделі мәсереді шешуде жөн көрпін, азаматтарға қолин берді. Жәкен қызыатқарған кездерінде енді үлкенші, кішіні болып, достықты, дастықты алаламай, шімге артық ауыз сез пай, лауазымын пайдаланып, ешкімді қудалаған азamat. Откен өмірін кінбей, шүкіршілікпен цілік еткен Жармұқан бекулы зейнетінің ығын көп көре алма-
2022 жылдың күздінің онші қыркүйек куні, «Білім күні» аяулы аз, білкті басшы, жанымыз, ардақты ағамыз дәден отті. Артындағы ырылғық серігі, аяулы Оразқұл мен Рау-Аружан, Нұрхан атты қыздары қалды. Осы барады оқытып, ержетті, үй қыламын деген аны қалды.

Қайран өмір! Қайран
и! Қызығы мен қын-
тығы, айтысы мен тар-
ы, мұны мен сырды,
сі мен күресі, жеңісі
жеңілісі, қиялды мен
аты, қамсыздығы көп
одің терең де түңғызық,
кты да көленгелі
тарын парагасан,
шілтігеті ұсақ түйек-
те малданып, бұл дуни-
д қамшының сабындаі

қасына көз жеткізесің.
Мә, «жазымыштан
мыш жоқ» деген, күні
еғана алдымызда
ің аңқылдақ мінезімен
тұрандап жүрген доссы-
з, әріптесіміз, біріміз-
ні, бірімізге ағымыз.

ұқан Әділбекулы Дүйсенов фәниден бакылыққа нине қырық күн болып қалыпты. Жармұқан-аққөңіл, аңқылдақ қалпымен көптің күрметі-болды. Қайда да, қай азamatқа жолыса да лезде білбіса білді, сөйтіг көптің ықыласына бөлөнді. Қасы адамда жаттық жоқ,» - дейді гой. Сол рас Жармұқан ешкімді бетенсіндей, өзіне жақын са-ұшағына тартға білді. Содан да оны ел азаматта-қсы корді. Жармұқан аға өте қайырымды, біреуге шын беруге асығып тұратын жан. Сондай ерек-тері оның беделін арттырыды. Ондай қасиет бар бола бермеу мүмкін. Ал, Жармұқан досымның да біткен сол бір қасиет оның көптің ішінен ерек-шіл тұруға мүмкіндік жасады. Содан да Жармұқан ақылшы, үлкенге сүйеу бола білді. Жұртшылық болай қабылдады. Күні кеше жаны жайсаң Жар-и Әділбекулы осылай дүниеден өтті. Ол өзі үшін тоңірегіндегі адамдар ушін өмір сүріп, соларға жігерін жұмысады. Ең болмаса 80-емес, бар болға-жасында өмірден озды. Алтынның азбасы, асыл өзбасы анық. Сен біздің жүргегімізде мәңгіліксін! Стыйк сезиммен еске алу мақсатында мына шу-орды рухына бағыштаймын:

шірдің барлық сатысын,

ылды мен мінезбен

ылғы мен мінезден,
әңсіздікті мудірткен.

ние - мал жиңаған,

алдықтан таймаған.

а жінші аттамай,

ыроїмен атанған.

ініє өнеге әр ісіңіз,

тазым боландін шартты

же мәнгі күрметтеп бас

Генмен өмір болды қысқа

ГЫНЫШПЕН ЕСКЕ АЛАМЫЗ А

алдыңда жарқеттің де

ал не жоқсың үргін орта

Дұрық болсын жеріңіз,

Мақтап болсын төріңіз.
Дай аришы арнайды

Еңдөрлө деген іні=досынъ

Жекеңі сонғы сапарға

и налды. Жүрттың көзін

І. Тұған халық үлкен құ

і әділ бағасын өзі өлгендегі

арасатты пайымдаудан

кесе алып, аруағына бас иіп, жатқан жерің жайлар, арағың торқа, орның жұмақта, жаның жәннатта, рахатта, иманың көркем болсын аяулы дос, жан

Сагидолла БАЙГЕНЖИН, досы, қалық мемлекеттік өнірлік архивінің басшысы, Арқалық қаласы мәслихатының депутаты, КР оку-ағарту ісінің озық қызметкері